

Sygn. akt IV U 471/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 listopada 2014 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Kazimierz Kostrzewa

Protokolant: protokolant sądowy Marta Bartusiak

po rozpoznaniu w dniu 4 listopada 2014 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania E. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N.

z dnia 5 lutego 2014 roku nr(...)

w sprawie E. K.

przeciwko Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu E. K. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01 listopada 2013 roku na okres do dnia 31 października 2015 roku.

Sygn. akt IVU 471/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 4 listopada 2014 r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N. decyzją z dnia 05.02.2014 r. odmówił E. K. od 01.11.2013 r. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 09.01.2014 r. został uznany za zdolnego do pracy.

E. K. w odwołaniu od tej decyzji domagał się jej zmiany i przyznania prawa do renty. Odwołujący się uzasadnił swoje żądanie stanem zdrowia, który uniemożliwia wykonywanie mu pracy. Zaskarżona decyzja nie odzwierciedla jego stanu zdrowia i tym samym jest krzywdząca.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn podanych w uzasadnieniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

E. K. urodzony w dniu (...) r., w okresie od 22.05.2011 r. do 31.10.2012 r. pobierał rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, a następnie w okresie od 01.11.2012 r. do 31.10.2013 r. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Odwołujący ma wykształcenie podstawowe, jest po kursie budowlanym, pracował jako murarz. W dniu 01.10.2013 r. wystąpił z wnioskiem o rentę.

/okoliczności bezsporne/

Celem wyjaśnienia istoty sporu tj. istnienia u E. K. niezdolności do pracy zarobkowej w rozumieniu art. 12, art. 13 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162 poz. 1118 z późn zm.) i jej stopnia, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego specjalisty z zakresu neurologii i reumatologii.

Biegły sądowy reumatolog na podstawie wyników badań i zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej rozpoznał u odwołującego:

- zwyrodnienie kręgosłupa lędźwiowego krzyżowego z dyskopatią na poz. 13-14-15,
- zwyrodnienie stawów rąk,
- stan po przebyłym krwotoku podpajęczynówkowym.

Biorąc pod uwagę rozpoznane u odwołującego schorzenia oraz stopień nasilenia biegły reumatolog uznał E. K. za zdolnego do pracy od 01.11.2013 r.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, u odwołującego stwierdza się zwyrodnienie kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego z przewlekłym zespołem bólowym, bez objawów korzeniowych, bez ograniczenia ruchomości kręgosłupa lędźwiowego, ale z powodu tych schorzeń nie jest on niezdolny do pracy. Zwyrodnienia stawów rąk bez ograniczenia funkcji ruchowej także nie czynią go niezdolnym do pracy.

(dowód : opinia sąдово-lekarska – k. 29-30 as)

Na podstawie wyników badań i zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej biegły sądowy neurolog rozpoznał u odwołującego:

- przebyty krwotok podpajęczynówkowy w 2010 r. z bólami i zawrotami głowy,
- zmiany zwyrodnieniowe odcinka szyjnego i lędźwiowego kręgosłupa z okresowym zespołem bólowym, bez upośledzenia funkcji kręgosłupa.

Biorąc pod uwagę rozpoznane u odwołującego schorzenia oraz stopień nasilenia biegły neurolog uznał go za częściowo niezdolnego do pracy od 01.11.2013 r. na 2 lata. Nie rokuje odzyskania zdolności do pracy nawet po przekwalifikowaniu. Niezdolność do pracy powstała w 2010 r.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, u odwołującego obecnie stwierdza się zaburzenia równowagi potwierdzające zawroty głowy, poza tym bez cech niedowładu, sprawny ruchowo. Obecnie schorzenia neurologiczne powodują długotrwałą niezdolność do pracy. Od czasu przebytego krwotoku podpajęczynówkowego odwołujący zgłasza bóle i zawroty głowy. Zawroty głowy stanowią przeciwwskazanie do podjęcia pracy zgodnej z kwalifikacjami jako murarz. Schorzenie powoduje niezdolność do wykonywania ciężkiej pracy fizycznej oraz stanowi przeciwwskazanie do wykonywania pracy na wysokości. Wymaga systematycznego leczenia i obserwacji neurologicznej.

(dowód : opinia sąдово-lekarska – k. 38-41 as)

Sąd ustalając stan faktyczny niniejszej sprawy podzielił wnioski opinii biegłego sądowego z zakresu neurologii oraz biegłego z zakresu reumatologii, gdyż zostały one w sposób przekonujący uzasadnione, a poza tym w rzeczowy sposób odnosiły się do okoliczności niezbędnych dla ustalenia stanu zdrowia odwołującego się, a w konsekwencji jego zdolności do pracy. Przedmiotowe opinie sporządzone zostały przez biegłych sądowych posiadających odpowiednią wiedzę, kwalifikacje oraz doświadczenie zawodowe. Opinie te są rzetelne, przekonujące i w pełni pozwalają ustalić stan zdrowia odwołującego. Specjaliści wydali opinie po zapoznaniu się z dokumentacją oraz po osobistym badaniu odwołującego, a zatem posiadali kompleksowe informacje niezbędne do sformułowania wniosków. W szczególności

Sąd oparł się na opinii biegłego neurologa i ustalił, że odwołujący jest nadal częściowo niezdolny do pracy od 01.11.2013 r. na okres 2 lat. Opinia jest spójna i udziela odpowiedzi na istotne dla rozstrzygnięcia sprawy pytania.

Odwołujący nie kwestionował opinii.

Organ rentowy wniósł zastrzeżenia do opinii biegłego neurologa ale nie domagał się uzupełnienia postępowania dowodowego. Odwołujący wnosil o pominięcie zarzutów. Sąd pominął zarzuty organu rentowego uznając, że stanowią one jedynie polemikę z wnioskami opinii biegłego i zmierzają jedynie do przewłoki postępowania.

Opinie biegłych w ocenie Sądu spełniają ponadto wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych w art. 278 kpc i art. 285 kpc, a także w Rozporządzeniu Ministra Polityki Społecznej z dnia 14.12.2004 r. w sprawie orzekania o niezdolności do pracy w związku z art. 12-14 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie E. K. od zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N. z dnia 05.02.2014 r. w świetle ustalonego stanu faktycznego i obowiązujących przepisów prawa zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U., Nr 162., poz 1118, z późn. zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie warunki:

- jest niezdolny do pracy,

- ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,

- niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b), pkt 4,6,7,9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a), pkt. 10 lit. a), pkt. 11-12, 13, lit. a), pkt. 14 lit. a) i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, lit. a), pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Stosownie do dyspozycji art. 12 powołanej ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy (ust.2 powołanego przepisu). W myśl dyspozycji ustępu 3 powołanego artykułu, częściowo niezdolną jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z dotychczasowym poziomem kwalifikacji.

Równocześnie zgodnie z treścią art. 13 powołanej ustawy, przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, jak też możliwość wykonywania dotychczasowej pracy, względnie możliwość przekwalifikowania zawodowego. Dalej w myśl ustępu 3 cytowanego artykułu, trwałą niezdolność do pracy orzeka się, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy, zaś gdy rokowania takie istnieją, orzeka się okresową niezdolność do pracy.

Przedmiotem postępowania było ustalenie, czy ubezpieczony ze względu na stan zdrowia jest niezdolny do pracy, czy też jest zdolny do pracy, jak to wynika z decyzji ZUS wydanej w oparciu o orzeczenie komisji lekarskiej.

Sąd w oparciu o opinię biegłego lekarza neurologa sporządzoną na podstawie wyników badań i dokumentacji medycznej stwierdził u ubezpieczonego istnienie przesłanek uzasadniających przyjęcie, iż E. K. z uwagi na schorzenia neurologiczne tj. przebyty krwotok podpajęczynówkowy w 2010 r. z bólami i zawrotami głowy spełnia warunek w postaci częściowej niezdolności do pracy okresowo na okres 2 lat od 01.11.2013 r. Jak wynika z uzasadnienia opinii, u odwołującego stwierdza się zaburzenia równowagi potwierdzające zawroty głowy, poza tym bez cech niedowładu, sprawny ruchowo. Od czasu przebytego krwotoku podpajęczynówkowego odwołujący zgłasza bóle i zawroty głowy.

Zawroty głowy stanowią przeciwwskazanie do podjęcia pracy zgodnej z kwalifikacjami jako murarz. Schorzenie powoduje niezdolność do wykonywania ciężkiej pracy fizycznej oraz stanowi przeciwwskazanie do wykonywania pracy na wysokości. Wymaga systematycznego leczenia i obserwacji neurologicznej. Z uwagi na wiek, wykształcenie i stan zdrowia nie jest możliwe przekwalifikowanie zawodowe.

Schorzenia reumatologiczne nie czynią odwołującego niezdolnym do pracy jako pracownika fizycznego. Pozostałych warunków z art. 57 ust. 1 ustawy organ rentowy nie kwestionował.

W niniejszym przypadku odwołujący spełnia przesłanki z art. 12, 13 i 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118 z późn. zm.) oraz art. 477¹⁴ §2 k.p.c. należało orzec jak sentencji wyroku i zmienić zaskarżoną decyzję z dnia 05.02.2014 r. przyznając E. K. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01.11.2013 r. na okres 2 lat.